

K·MEO

PAISATGE NEVAT SENSE PRÍNCEP

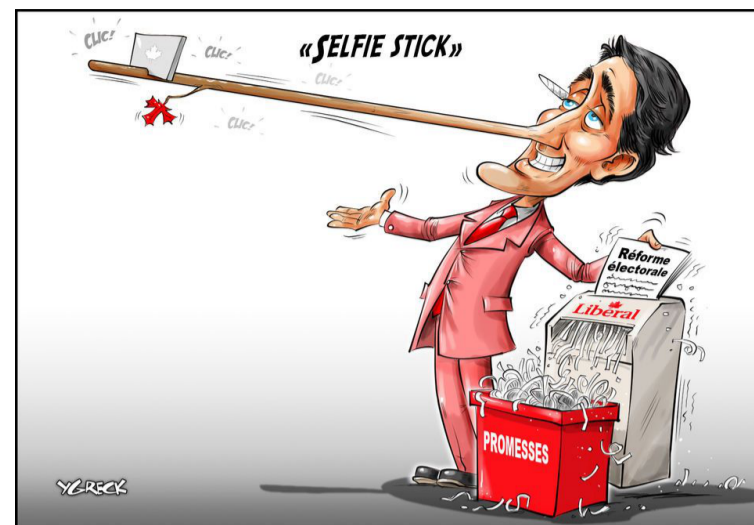
Trudeau dimiteix com a Primer Ministre de Canadà

Sí, he dimitit però la veritat és que encara no sé per què. Sóc el mateix que fa deu anys va guanyar les eleccions com a gran esperança blanca. Moderat, lliberal, jove amb empena, dialogant, un corrent d'aire fresc en el món de la política...

Modestament crec que sóc el polític ideal pel Canadà, un país càndid governat per un polític càndid (en aparença). Perfecte. El problema és que els països i els polítics, d'ara, per anar bé, han de ser qualsevol cosa menys innocents. La força i el respecte te'ls guanyes a partir de les víctimes que has causat entre els altres. En aquests sentit penso que cançonetes com "una casita en Canadà" i les pelis sobre la Policia Muntada ens han fet molt mal. Massa rossos tots, massa bona fe i massa cavall domat. Al Canadà ens falten pocaveronyes.

Diuen que he marxat perquè la economia canadenca passa un mal moment. I quin país no el passa? Que els preus immobiliaris s'han disparat. I? Que la cistella de la compra costa tres vegades més que fa un any. Ok. Què te a veure tot això amb la meva persona?

Diuen també que m'he quedat obsequis d'estat per la caseta d'estiu. Naturalment. I diuen que hi ha indicis de conductes corruptes, una mica corruptes. I què us pensàveu, que Canadà és un país de ficció? Doncs no. Aquí neva, i tenim rens i fauna exòtica i a vegades surten polítics com jo, veritables prínceps, però no som imbècils. Que llenci el primer roc qui conegui a un polític que després de deu anys al capdavant del govern, no s'ha

tornat corrupte encara que sigui una miqueta com jo.

Ara ve Trump que és com una tempesta tropical sense rumb de capacitat destructiva indeterminada. Apart de comprar Groenlàndia i quedar-se el canal de Panamà sembla que també te plans pel Canadà. O se'l fa seu, o vol augmentar-li els aranzels fins ofegar-lo. I mentre escrit el meu discurs de comiat, penso que potser sí, potser sí que és l'arribada d'aquesta bèstia americana el que em fa dimitir. Em sento absolutament incapaç no de negociar, em sento incapaç fins i tot d'apropar-me a la gàbia d'aquesta bèstia. Jo, vaig a esquiar.

GARSA PROSTÀTICA

TARIFA INVERTIDA

Okupes a casa, propietaris a la rua i la Policia a la lluna

Qui són els bons? Díficil posicionar-se.

Entre altres coses perquè hi ha dos tipus d'okupes. Els que no tenen on aixoplugar-se i els que negocien amb l'espai ocupat.

Entre altres coses també perquè si ets d'esquerreres has d'anar a favor de l'ocupador i si ets de dretes de l'ocupat. Sense matisos. No fos cas que et confonguin.

Doncs ara digueu, família amb casa en obres (tot esperant llicències municipals) arriba a la finca i se la troba ocupada per uns senyors de bon veure que asseguruen viuen allà. Policia! Criden els amos. I quan arriba la policia aconsellen als propietaris de sempre que es busquin un altre lloc. Ara digueu. A favor de qui anem?

Jo, personalment em decanto per anar a favor de la Llei perquè una Llei que

protegeix més al lladre que al sereno, és una Llei collonuda. Ni pagaments, ni hipoteques, ni notaris ni contractes. El primer que rebenta el pany, guanya. Són més espavilats, què voleu que us digui i el món és pels espavilats.

Oh i els pobres propietaris, la pobra família que s'ha trobat al carrer... es queixarà la democràcia cristiana... Mirem-ho d'una altra manera: Una família avorrida, d'aquelles d'anar tirant, amb problemes domèstics d'allò més vulgars, els nens que no fan cas i ara, tot d'una una aventura.

L'adrenalina puja (també la mala hòstia), els adults prenen la iniciativa. Els nens descobreixen la heroïtat dels seus progenitors.

L'esposa l'empena del marit, el marit la fortalesa de l'esposa. Cal buscar un lloc per dormir i un altre per escalfar-se, calen moltes coses i sobre tot cal no anar a escola. Per la família això és una festa que els revitalitza. Tard o d'hora (tard probablement) tornaran a casa però amb quina energia, quina felicitat, com acariciaran les parets que era veien brutes.

Per alguna cosa hi ha les lleis, per reconfortar al poble. I per si algú no està d'acord, aquesta vegada no signo l'article.